

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 81.396 van 28 juni 1999
in de zaak A. 82.694/VII-17.851.**

In zake : Rafaël MOUTON,
die woonplaats kiest bij
Advocaat A. PATYN,
kantoor houdende te EVERGEM,
Schoonstraat 64

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat E. VAN ACKER,
kantoor houdende te GENT,
Brugsesteenweg 318.

tussenkomen de partijen :

I. de gemeente LOCHRISTI,
II. 1. Etienne MOERAERT,
2. Dirk VANLUCHENE,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat I. LARMUSEAU,
kantoor houdende te GENT,
Visserij 157 A.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Rafaël MOUTON
op 26 februari 1999 heeft ingediend om de schorsing te
vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van de
Vlaamse minister voor leefmilieu en tewerkstelling van
23 december 1998 waarbij de beroepen, aangetekend tegen
de beslissing van de bestendige deputatie van de
provincieraad van Oost-Vlaanderen van 2 juli 1998
houdende het verlenen van de vergunning aan verzoeker om
een landbouwbedrijf gelegen te 9080 Lochristi,
Verleydonkstraat 52, te exploiteren, gegrond worden ver-
klaard en de vergunning wordt geweigerd;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. PROV00ST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 1 juni 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 17 juni 1999;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat A. PATYN, die verschijnt voor verzoeker, van Advocaat D. DE KEYSER die, loco Advocaat E. VAN ACKER verschijnt voor de verwerende partij, van Advocaat D. LINDEMANS, die verschijnt voor de eerste tussenkomende partij, en van Advocaat I. LARMUSEAU, die verschijnt voor de tweede en de derde tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. PROV00ST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1.1. Overwegende dat met een verzoekschrift van 2 april 1999 de gemeente Lochristi, op wiens grondgebied de geplande inrichting is bevestigd en die tegen de in eerste aanleg verleende vergunning administratief beroep

heeft aangetekend, vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

1.2. Overwegende dat met een verzoekschrift van 7 april 1999 Etienne MOERAERT en Dirk VANLUCHENE, eveneens indieners van het administratief beroep tegen de in eerste aanleg verleende vergunning en woonachtig in de onmiddellijke omgeving van de geplande inrichting, vragen om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat verzoeker doet gelden dat de termijn van de milieuvergunning voor zijn inrichting in Destelbergen zal verstrijken op 8 februari 2000 en klaarblijkelijk niet meer zal worden verlengd, dat de b.v.b.a. GROEP MOUTON bij gebrek aan een milieuvergunning voor de nieuwe locatie niet kan aanvangen met het bouwen van een stal, dat het feit dat hij zijn bedrijf niet meer zal kunnen exploiteren meebrengt dat "hij en zijn gezin (...) zonder inkomen (zullen) zijn", dat hij zijn bestaand bedrijf zal moeten afbouwen zonder een nieuw te kunnen starten, dat hij al zijn fokmateriaal van de hand zal moeten doen, dat de continuïteit van zijn landbouwbedrijf zal worden doorbroken, dat het heropstarten van een stopgezet bedrijf veel duurder is dan het verplaatsen van een bedrijf, dat door de onzekerheid in verband met het voortbestaan van het familiaal landbouw-

bedrijf verzoeker en zijn gezin moreel en sociaal zwaar worden getroffen, temeer daar ook zoon Kurt MOUTON als helper is ingeschakeld op het bedrijf en interesse heeft om later het bedrijf over te nemen;

2.2. Overwegende dat de verwerende partij als volgt repliceert :

"Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel wordt door verzoeker gesteund op onzekere en hypothetische feiten. Gezien de onzekerheid van de hypothesen waarop verzoeker zich steunt, kan één en ander niet als moeilijk te herstellen ernstig nadeel worden weerhouden (R.v.St. nr. 37.181, 11.06.1991, T.B.P., 1992, 755). Deze onzekere gebeurtenissen zijn de volgende.

Vooreerst gaat verzoekende partij ervan uit dat zij een bouwvergunning zal bekomen, d.w.z. dat het Beroep dat is aangetekend tegen de beslissing van de Bestendige Deputatie waarbij haar een bouwvergunning werd verleend door de Minister zal worden afgewezen en terzake verder geen procedure voor uw Raad zal lopen.

Het is zeer waarschijnlijk dat ook in die beslissing de Minister de stedenbouwkundige redeneringen zal volgen welke gevolgd zijn in de onderhavige beslissing, zodoende dat het bekomen van een bouwvergunning absoluut geen zekerheid is.

Een tweede onzekere gebeurtenis is de bewering van verzoekende partij dat hij bij weigering van deze herlokalisatie geen ander mogelijkheid heeft.

Inderdaad is nog een procedure lopende voor uw Raad, 7^e Kamer, gekend onder G/A. 72.993/VII-1545 waarbij na het arrest waarbij het verzoek tot schorsing werd verworpen verzoekende partij een verzoek tot voortzetting heeft ingesteld en de memories van antwoord en wederantwoord zijn gewisseld.

Bij gebeurlijke vernietiging van de beslissing van de Minister aldaar heeft verzoekende partij dus wel een andere mogelijkheid tot herlokalisatie.

Tenslotte belet niets om verzoekende partij binnen de periode welke hij nog heeft van één jaar een andere mogelijkheid tot herlokalisatie te zoeken. Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is dus ook niet zeker.

Tenslotte moet nog worden gesteld dat de bewering dat verzoekende partij volledig zonder inkomen zou vallen totaal onjuist is.

Inderdaad is de heer Rafaël MOUTON vooreerst bestuurder van de C.V. VARAMO, met als maatschappelijk doel het opkweken en vetmesten van varkens, waarvan 49 deelbewijzen in handen zijn van de heer R. MOUTON, 49 deelbewijzen in handen van zijn echtgenote en 2 deelbewijzen in handen van zijn zoon Geert MOUTON, en die een omzet heeft van 57.438.000 F (zie stuk 15 als bijlage van stuk 3).

Daarnaast is de heer MOUTON afgevaardigd bestuurder van de N.V. SCHAAPDONK, een onroerend goed-maatschappij die onroerend goed verhuurt aan andere vennootschappen van de groep.

Hij is samen met zijn echtgenote en zijn zoon Bart MOUTON mede-oprichter van de P.V.B.A. MOUTON, welke luidens de oprichtingsakte de aanvrager en zijn echtgenote samen voor 750.000 F ingetekend hebben op het kapitaal.

Tenslotte is de heer MOUTON tevens exploitant van diverse varkenskwekerijen in Oost- en West-Vlaanderen (onder meer van de varkenskwekerij van de heer René DE BRUYNE, Lindenstraat 22 te 9080 Lochristi, van de varkenskwekerij van de heer Henri VERPLANCKEN, Ruilare 1, 9080 Lochristi en van de varkenskwekerij van de heer Laurent PEYNAERT, Rostijnestraat 61 te 9080 Lochristi) waar de varkens worden aangekocht door de C.V. VARAMO en waar voor rekening van de heer R. MOUTON varkens worden gekweekt.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is dus zeker met bovenstaande gegevens niet bewezen";

2.3. Overwegende dat de eerste tussenkomende partij daartegen inbrengt :

"Reeds meermaals heeft uw Raad beslist dat bedrijven die onderdeel uitmaken van een grote groep geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel hebben bij een gedeeltelijke beperking van hun activiteit ten gevolge van het weigeren van een vergunning. Dat is te dezen het geval : de verzoeker heeft nog (vele) andere exploitatiemogelijkheden.

Alleen al daarom is deze voorwaarde niet vervuld.

Bovendien, zoals de verzoeker zijn nadeel onderbouwt, namelijk dat hij na 8 februari 2000, bij het verstrijken van de thans geldende milieuvergunning, niet meer zal kunnen exploiteren, kan dit niet anders begrepen worden dan als een nadeel dat voortvloeit uit het verstrijken van de geldigheidsduur van de lopende vergunning, die werd verleend met het oog op herlocalisatie. Dat nadeel vloeit dus niet voort uit de tenuitvoerlegging van de bestreden akte.

Het feit dat zijn zoon zijn landbouwersopleiding niet zal kunnen ten nutte maken, is geen eigen nadeel. Uw Raad heeft reeds meermaals het (beweerd) nadeel van familieleden verworpen ter verantwoording

van de schorsing, omdat dit nadeel niet eigen is aan de verzoeker.

De verzoeker legt ook niet uit hoe de schorsing van tenuitvoerlegging van een weigering van een vergunning het door hem beschreven nadeel een einde doet nemen of kan doen nemen : na schorsing bekommt de verzoeker nog geen vergunning.

Ook de verwijzing naar 'het niet kunnen starten van de bouwwerkzaamheden (t.g.v. de bestreden vergunning)' is niet dienstig omdat het argument feitelijk onjuist is : er mag thans niet gebouwd worden omdat de verzoeker (of een van zijn bedrijven) niet over een uitvoerbare bouwvergunning beschikt";

2.4. Overwegende dat de tweede en de derde tussenkommende partijen vooreerst verwijzen naar het schorsingsarrest nr. 71.236 van 28 januari 1998 betreffende het beroep van verzoeker tegen de weigering van de bouwvergunning voor het oprichten van een landbouwbedrijf te Laarne; dat zij "voor zoveel als nodig" daar nog het volgende aan toevoegen :

"2.1. Dat de Heer Rafaël MOUTON door de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan lijden, blijkt uit het feit dat tot zijn 'bedrijf' in de zin van artikel 2, 10° van het Mestdecreet, niet alleen de in Lochristi door hem aangevraagde inrichting behoort, maar ook het veeteeltbedrijf dat op de onmiddellijk aangrenzende percelen wordt uitgebaat door de b.v.b.a. GROEP MOUTON, waarvan zoon Kristof MOUTON de enige aandeelhouder en zaakvoerder is.

Ook de c.v. VARAMO, met als maatschappelijk doel het opkweken en vetmesten van varkens, en waarvan 49 deelbewijzen in handen zijn van de Heer Rafaël MOUTON, 49 deelbewijzen in handen zijn van zijn echtgenote en 2 deelbewijzen in handen zijn van zoon Geert MOUTON, en die een omzet heeft van 57.438.000 BEF (zie stuk 9) dient tot het 'bedrijf' van de Heer Raf MOUTON te worden gerekend.

Hetzelfde geldt voor de b.v.b.a. MOUTON, die over een vergunning beschikt voor om en bij de 4.000 varkens en de n.v. SCHAAPDONK, in essentie een immobiliënvennootschap, eigendom van en bestuurd door de Heer Rafaël MOUTON en zijn echtgenote.

Daarnaast is de Heer R. MOUTON tevens exploitant (exploitant in de zin van artikel 2, 3°, van het Milieuvergunningsdecreet is immers niet alleen de natuurlijke of rechtspersoon die een inrichting exploiteert, maar ook de natuurlijke of rechtspersoon voor wiens rekening een inrichting wordt geëxploiteerd) van diverse varkenskwekerijen in Oost- en West-Vlaanderen (o.m. van de varkenskwekerij van de Heer René DE BRUYNE, Lindestraat 22 te 9080 Lochristi, van de varkenskwekerij van de heer Henri VERPLANCKEN, Ruilare 1, 9080 Lochristi en van de varkenskwekerij van de heer Laurent PEYNAERT, Rostijnestraat 61 te 9080 Lochristi) waar de varkens worden aan- en verkocht door de C.V. VARAMO en waar voor rekening van de Heer R. MOUTON varkens worden gekweekt.

Gelet op het bovenstaande, ziet het er dus naar uit enerzijds dat de Heer Rafaël MOUTON - die trouwens 'in tempore non suspecto' aankondigde op 8 februari 2000 op pensioen te gaan (zie stuk 8) - ook in de jaren ná 8 februari 2000 verder in zijn inkomen zal kunnen voorzien, en anderzijds dat zoon Kurt MOUTON geenszins zonder toekomstperspectieven is";

dat tenslotte zij nog twee redenen aangeven waarom de gevraagde vergunning ook om milieu-hygiënische redenen, dus los van de stedenbouwkundige overwegingen, niet zou kunnen worden verleend;

2.5. Overwegende dat, zoals de verwerende en de tweede en de derde tussenkomende partijen terecht betogen, uit de neergelegde stukken blijkt dat verzoekers beroepsactiviteiten veel ruimer zijn dan de betwiste exploitatie; dat de door de tussenkomende partijen aangebrachte en gestaafde elementen in verband met die andere activiteiten tot de conclusie nopen dat verzoekers betoog aangaande het moeilijk te herstellen ernstig nadeel elke overtuigingskracht ontbeert;

2.6. Overwegende dat niet voldaan is aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De verzoeken tot tussenkomst van de gemeente Lochristi, Etienne MOERAERT en Dirk VANLUCHENE in het administratief kort geding worden ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomsten, bepaald op vijftienduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partijen, elk voor een derde.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achtentwintig juni 1900 negenennegentig, door :

Mevr. M.-R. BRACKE,
A. WIJNANTS,

kamervoorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.